

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:
Piacsor 452 szám alatt.

Megjelen a lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelben.
{ Ára évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhasábos sorért először 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor 5 krajczár o. ért. s minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltek. }

KIADÓ-HIVATAL:
Középteza, STEIN J. könyvkereskedése.

Figyelmeztetésül!

Jelen hó elejével lapunk folyama új évnegyedbe menvén át, figyelmeztetjük tisztelt olvasó közönségünket, hogy előfizetéseiket mielőbb beküldeni méltóztatassanak, minthogy a terhelő bélyegadó miatt felesleges példányokat nem igen nyomathatunk.

Előfizetési díj:

Félévre 6 ft.
Évnegyedre 3 ..
Egy hóra 1 ..

Az előfizetési pénzek kiadó Stein János közép-utcai könyvkereskedésébe küldendők.

Kolozsvár, július 5-én 1862.

(D) A keleti kérdés mind nehezebb felhő gyanánt emelkedik a felszínre. Egy sejtés húzódik át azoknak lelkén, kik ezen kérdés fejlődésének háttérét keresik; midőn a hír nem tartja többé titoknak, hogy a szerb forradalmi párt az új Romániával, Bolgárországgal, a magyar és lengyel emigrációval conspirál; midőn a magyar határörvidéki szerbek izgatott rokonszenvet tüntetnek ki a belgrádi események irányában, s szinte száz magyar emigráns soroztatja be már magát a szerb önkéntesek közé; midőn a szerb hadügyminiszterium élén született francia áll, midőn az orosz, olasz és francia kabinetek ellátnak a török védelemtől, tullepven a drinápolyi 1829 i. tul a párisi 1856-ki európai szerződéseken, kívánják most, hogy a porta vonja ki örseregeit a szerb várakból, és így biztosítsa még inkább a szerb fejedelemség független állását; midőn látjuk a belgrádi eseményekkel egykoru izgatottságot az olasz cselekvési pártnál, hírét halljuk az olasz harezias társulatok titkos toborzásainak, melyeket a turini kabinet talán szántsándékkal nem tud fölfedezni; midőn hírét halljuk, hogy Ausztria nagy szorgalommal erősített a Mincio-vonalt, s az olasz kabinet békés biztatásai dacára támadásoktól tart, azon sejtés támad a vizsgálódó lelkén: vajon Kossuth ismert nyilatkozványa az alduiai szövetség érdekében, nem oly előpostája-e a keleti kérdésnek, a minő volt Laguerroniere röpirata az olasz-római kérdésnek?

Az „Oest. Zeitung“ egyik közelebbi cikkében mindazon mozzanatokat nagy összeköttetésbe hozza egymással. Már látja keleten a koronás európai forradalom működését, rámutat Kossuth programjára, melyben szent István királyságának végöráját tekinti, s lelkesíti a magyarokat, hogy politikájuk s magatartásuk által Ausztriához támaszkodva, védelmezzék a magyar királyság integritását.

Örvendünk, hogy királyságunk integritásának roppant fontosságát magára a birodalomra nézve végre a centralistikus „Oest Zeit.“ is belátja. Vajha ez irányban haladott volna eddigi politikájuk, hogy e királyság integritása ne vált volna a külön nemzetiségi igények éleállításáért oly rongált hajóvá, melynek kitarozására kérdés, ha engednek-e már időt a fenyegető viharok?

Gyors és elhatározott cselekvés talán még sokat helyrehozhatna azon célra nézve, hogy a bekövetkezendő roppant fontos események Ausztriát és a magyar királyságot készületlen ne találják.

Az a mi keleten forrong, nem új dolog. Évek előtt hallottuk már hírét azon földabrosznak, mely a Dunavidékének politikai arculatát megváltoztatná. Az alduiai szövetség eszméje nem ma született. A politikai belátástól függ annak felfogása, hogy mennyiben fenyegeti ez Ausztriát, mennyiben Magyarországot? De annyi tény, hogy mialatt a mi birodalmunk az egységre törekvés meddő küzdelmeiben saját erejét és a kölcsönös bizalmat s kiengesztelődés reményét folyvást csökkenté, azalatt a keleti kérdés nőttön nőtt, s im azon elemek, melyek ezen

kérdés szereplőit hivatvák, már-már kezdenek külön válni.

A déli szlávok és román fajnak rokonszenve kezd öllekezni az Al-Dunánál; a magyarföldi szerbek lelkesülnek Belgrád iránt; a csehek tépéseket, orvosokat, ápolókat küldenek Montenegróba; Törökország mellett — mely hat év előtt az európai népek lelkesedésének tárgya volt a kalafati és sebastopoli csaták napjaiban — most csak Ausztria és némileg Anglia emel szót és védelmet; de szemben e két hatalommal, mily nagy egyetértés jelenségei mutatkoznak a másik oldalon! Oroszország elismeri az olasz királyságot; Poroszország hasonló hangulatot helyez kilátásba; a lengyel királyságban gyors reformokról foly a beszéd, talán közel van e királyság türethető önállóságának biztosítása, s mindez történi Franciaország tanácsára; Ausztriának, sőt Angliának is elszigetelődésével, a nagyobb súly a nagyhatalmak két táborában az újdon coalitio részén áll, hol már csak akarni kell, hogy az események egészen felforgató irányt vegyenek; csak akarat kell, hogy keleten ismétlődjenek mindaz, a mi az Adrián tul már egy új királyság európai elismeréséig sikerült.

Ezen utóbbi század rendszeresen munkált arra, hogy Törökországot eltemesse. E nagy küzdelemben mindenütt az orosz politika járt, s nagy furfangossággal használta fel céljaira az angol és francia nemzetek közti örökös féltékenységet. Moldva- és Oláhországnak orosz sereg által elfoglaltatása, s az azt követett 1812-ki bukaresti békétől kezdve egész mostanig folytonos felbomlás processusa folyt Törökországban. Akkor elveszté Mahmud szultán Bessariabiat s Moldva egy részét Oroszország részére. Mindjárt ezután 1821-ben a görögök lázadtak fel a porta ellen; minden európai hatalom rendre beavatkozott e kérdésbe, míg végre a védhatalmak határozatából 1830-ban Görögország megkapta függetlenségét. Ez lett következménye Törökország azon eszélytelen és vad eljárásának, hogy legyilkoltatván 1826-ban a lázangó jancsárokat, saját legerősebb életerejét metszette ketté. Hányszor gyöngítik így a birodalmok életerejüket, időszaki boszu vagy visszatörölés politikája miatt?

Törökország megfosztván magát legfőbb erejétől, sebessen kezdett hanyatlani. Míg az európai kereszténység, s jelesen az orosz folytonos harcokban gyöngíté a muzulmánok erejét, Mehemed Ali egyiptomi kormányzó nagyravágyása miatt magában a muzulmán erőben is megtörtént a szakadás, hosszas forrongások után végre Ahmed Feazi árulása miatt, az Abdul Medzsid szultánra atyjáról átszállt viszály vége lett a londoni értekezlet határozata folytán Egyptomnak külön alkirálysággá elszakadása 1839-ben, mely esemény által a török egyenesen az európai nagyhatalmak gyámsága alá esett; s annyi inkább pedig, mert már azelőtt 10 évvel 1829-ben azon kötelekek, melyek Szerbországot a portához láncolták, tetemesen lazították, már Szerbia is csak függélek gyanánt tartozott a portához, s megnyerte annak eszközzeit, hogy haladjon előre függetlenségének kivívása felé.

E részben tudnunk kell, hogy a drinápolyi 1829-ki béke által, mely az orosz-török háborúnak véget vetett, Szerbország minden hét évre választott hospodárja alatt saját nemzeti kormányra alá helyeztetett. Ezen hospodárság 1830-ban örökös fejedelemséggé lön változtatva Milos Obrenovics kezében.

Ez időn tul a Szerb- s Törökország közti kötelekek folyvást lazultak; a mult évtizedekben a pánszlávismus eszméje, mely Ausztriát s Magyarországot is egyiránt fenyegette, mind nagyobb lendületet vett, terjedését nagy részben segíték elé a magyar és osztrák részek közt nagy szerencsétlenségre kitört viszályok, melyek közt az itteni nemzetiségek igényei is élesebben előtérbe állítatván, végre is a pánszlávismus erejét nevelék, mely eszmének Piemont-jául aligha nem Szerbország és Montenegró vannak hivatva.

Jól beláthatjuk tehát ezen kérdésnek reánk és a birodalomra vonatkozó roppant horderejét; és midőn tudjuk, hogy a szerbek a régi szerb császárság

visszaállításával álmodoznak, mi magyarok éppen nem kecssegethetjük magunkat azzal, hogy tán sikerülend a keleti válság által a magyar királyi korona régi jogait Szerbia, Bosnia stb. irányában érvényesítenünk; s ha valaha hallani fogjuk a koronázási esküben a király azon önkötelezését, hogy a magyar korona ezen tartományait visszaszerezni törekedik, tudjuk, hogy ez önkötelezés jövőjére kevés számítás tehetünk. Amde miután a régi államformák helyett a nemzetiségi alapok lőnek elfogadva, úgy hiszszük, hogy a magyar királyság nem is sovárog ily calamitások után, melyek éppen most szemeink előtt Törökországot is végveszélybe dönthetik.

Azonban a historiai régi kötelekek pendorjai mindig ott maradnak a hajdon egy államok életében, s maradtak ilyek a magyar királyság területén, és azon korszak viszonyaiból köztünk megmaradt nemzetiségek feljűk gravitáló rokonszenveiben. Ha ott meggyul a tűz, könnyen harapodzhatik tovább.

A szláv mozgalom, mely keleten céljai felé haladni törekszik, Magyarország és Ausztria szívéen húzódik keresztül, és hogy minő hatással lesz ezen királyság és császárság jövő sorsára nézve, nagy részben attól függ, hogy minő politikát fog Ausztria követni a keleti kérdésben?

Híresztelték már, hogy Ausztria szándékoznék a szerb kérdésben a porta mellett beavatkozni, mi azonban inkább hiszünk azon lapoknak, melyeknek értesítése szerint Ausztria a semlegességre határozta volna magát.

Nehezen hiszszük, hogy a mostani viszonyok közt szándékoznék Ausztria a magyar királyi korona jogán követeléseket formálni a török birodalom amaz elhulló félben lévő tartományai iránt; Ausztriának elég lesz, ha ki tudja vinni, hogy a keleten kiütendő vihar alatt semlegesen maradv, védje meg országseleite a forradalomnak, az innen eső rokon elemek közé könnyen történhető átharapódzása ellen.

Maros-Vásárhely, július 1. 1862.

Minthogy városunkból a lapokban már régóta semmi tudósítást nem olvastam, holott jelenleg a kolozsvári országos színtársulat itt létevel dicsekedhetünk, azt hiszem, hogy a nagy közönséget is érdekelné fogja, ha különösen rólok, mint kiknek sorsa iránt az egész ország érdekelve van, valamit a t. szerkesztő ur engedelméből becses lapjában megemlíteni bátorodom.

Eleinte míg a nyári színikör elkészült, kénytelenek voltak színészeink az „Apollo“ teremben rendezni előadásait, hol azok válogatott darabok dacára is az iszonyu hőség miatt, mi a mult hetekben uralkodott, igen gyéren valának látogatva; de jelenleg, miután a nyári színikör a kies Elbában elkészült, meglehetősen részvétet tanusít a közönség színészettünk iránt, dacára annak, hogy a műkedvelő előadások alkalmával e kicsiny de lelkes közönség jótékony czélokra 900 egy néhány frtot áldozott; ez pedig egy ilyen kis várostól a jelen pénzügyviszonyok között nem csekély öszveg.

De különösen a közönségnek a színészet pártolása iránti buzditásában nagyobb érdeme van az itteni széki és városi társalkodónak, melynek t. választmányától, jelesen egyik érdemes igazgató D. S. lelkes közbenjárására, a környékbeli testületekhez, valamint egyesekhez is felszólítások intéztettek, hogy a színészet iránt eddig tanusított részvételüket a pangó pénzügyviszonyok dacára se vonják meg; és e tekintetben magya a társalkodó a legszebb példát járja elől; mert ugyanis csekély tőkéje dacára minden bérletre két képzeletbeli helynek az árát mindig fizeti; a színtársulat minden tagjainak pedig itt tartózkodások alatt szabad bejárás engedtetett.

J. . .

M. Váárhely, július 2-án 1862.

Első tudósításom óta következő darabok kerültek színre: Vasárnap, jun. 22-én „Háromszéki leányok“ Szilgigetűl. A jeles szerzőnek egyik leggyöngyösebb műve.

Hétfőn, jun. 23-án „Két huszár és egy bakancsos.“ Bár e mű sem íti meg a mértéket, de a jeles előadás igen mulatságos estvét szerze közönségünknek. Különösen Gyulay, mint bakancsos, eredeti alakjával kitűnő hatással volt.

Kedden, jun. 24-én „Kunok“ eredeti opera. Nem emléksznék, hogy itt énekelt-e valaha annyira megnyerte volna a közönség tetszését, mint Térey Antonia. Kellemes hang, szép és fiatal alak, jellemző játék, igen kedvesülőtűtetik föl ez énekesnőt. Ma is mint multkor „Lucia“-ban virágzápporral áraszták el. Pajor Anna, mint aliatánó, semmi kívánni valót nem hagy maga után, s ő még a mult évről kedvezőre közönségünknek. Tótfalussy igen szép

bariton hanggal rendelkeznek, és szorgalom által még kitalálhatóvá válhatik. Follinus és Bokor színpadi otthonosság-al bíró jeles énekesek.

Csütörtökön, jun. 26-án „Sok a pajtás, kevés a jó barát” Sandorótl, Paulai jutalmával. Rendkívüli hatással bíró vigjáték oly jelesen előadva, hogy bármely színháznak becsületére válna. Paulay (Tholosan), Gyulay (Causass), Paulayné (Czechia), Szöllösi Róza (Emilia), Albis (Marecat), Rajz (Maurice), Boér (Vigneux), Boérné (Vigneuxné) oly egybevágólag játsztak, hogy a fájdalom nem nagy számú közönség folytonos tapsviharral kísérelte a jeles működők játékait. E jeles vigjáték másodszori előadását várva várja közönségünk.

Szombat, jun. 28. „István, első magyar király” Dobsától. Közönségünk inkább bánta a gyönyörű jelmezeket, mintsem a darab menetelére nagy gondot fordított volna. Bár az általában népszerűt. Közönség szép számmal.

Vasárnap, jun. 29. „Lári Fári”, s a Szöllösi nővérek kettős magyar táncza. E tánczról nincs mit szólnom, ismeri azt az egész haza. Annyi bajjal tánczunkat még nem látók lejtene, mint azt Sz. Róza és Piroška tánczóják. A rossz idő dacára is szép számmal egybegyűlt közönség addig nem nyugodott, míg a bájos tánczosok a csárdást újra el nem járták.

D. K.

Felső-Fehérmegye. Fehéregyháza, jul. 1. 1862.

Békességes és csendes környékünket is kezdik látogatni azon elfajult gyújtogatók, a kik mások kárában örömet lelnek.

Ma éjjel mintegy 12 óra tájt megkondult a vészharang, mert a tűzvilág, mint lángtenger világítja a környéket, az uradalmi majorban égett a selyembirkák okla számszándékos gyújtás következtében. Egyszerre talpon termettek a község román lakosai, s az udvari családokkal együtt versenyezve az oltásban s őrésben, megakadályozták a tűznek tovább harapozását. Különösen kiemelték magokat, s jó példájokkal ösztönözték a népet az oltásra e község segédlelkese Ganea Juon és a falubíró Stroján Todor, s nemkülönben a főlelkész Joánovics János buzditván a tűzkürtöket gyorsaságra mind addig, a míg a tűznek tükeletesen urává lőnek. Alig szűnt meg az épület lángolása, mely a sötét éjt napfényre változtatta, már Köhalom felől láthatóan tisztán kivehető volt, hogy arra felé is égés vala. Még távolról sem lehet gyanítani, ki lehetett a vést okozó. A kár megközelíti a 3000 o. értékű forintot; de mekkora lehetett volna ez, ha szélcsend nem uralkodik?

Gr. H. L.

Déva, június 29. 1862.

Habár ritkán, de még is vallásos tettekben is részesülünk. Megemlést érdemel annál inkább, mivel felebaráti szeretetet tanúsít!

Jelen hó 29-én Váradi Lászlóért a dévai piaci rom. kath. templomban csendes és egyszerű gyászmeze tartott; nagyon szép disceretes és keresztényi dolog néha néha a halottakról is megemlékezni, csak fájdalom, sok felejtő kötelességet s tartozást. — Innen van, hogy a boldogultnak nemese szívti fiatal 27 éves tetei egy jeltelen pusztá sirban porlanak... oh természet viseld gondját ez árva sirnak, melynek lakója egy fiatal dalnok! Ütse rája áldás gyanánt virágaid legszebbjeit, hisz úgy sincs bálás kéz, hogy megtegye.

M. K.

Árkos, jun. 30-án 1862.

Mai napon valánk tanni és részvényesei egy a sepi-szentgyörgyi piacon tartott lókiállításra vonzó tömpegyűlem, mely szerint császári jutalomdíjak és érmeke levén kinttve

a kinttöbb ifjú anyakanczákra, szopó-csikókkal, és viszont a kinttöbb 3 éves kanczacsikókra, a pályázási hely S. Sz. Györgyre, ideje jun. 30-ra h. főkirálybíró ő mlga által kiválta hirdetve, s felbírta egész Háromszék lakói hasonló kanczák kiállítására. Mintegy 100 négyes-ölnyi tér vala bekerítve, a piacon a központ emelkedő tájának tövében, s annak nyugoti oldalán egy zöld leveles szín, abban tölések és asztalok, és a háttérben az uralkodó képe. Délelőtti 11 óra táján megjelentek ide a kinevezett biztosok, u. m. h. főkirálybíró ő mlga elnöke alatt, katoná részről: 5-dik dsidás ezred ezredese Flugg lovag, Ilitzy Károly őrnagy, és katonai barom orvos Császka; polgári részről: mlgs Benkő Sándor ur; aldobolyi Rákosi István volt székelő-husár tizedes; a székelő fővosa, mint oklevelezt barom orvos, dr. Wisziák; tollvivő Bene István törvényszéki írnok.

Az első osztályú kiállításban már a szép anyakanczák az éppen hetivására összegyűlt nagy számú néző közönséget nem csak meglepőleg gyönyörködtek, hanem meggyőzők a felől is, hogy Háromszék tehetőségénél a lötenyészésre és ápolásra meglehetősen gond van fordítva. A mint a szép anyakanczák körbe vezettek, szebbnél szebb jádszi kis csikóktól kísértetve, a bíráló bizottmány szejmei előtt, a közönség ajkán azon megjegyzés forgott, hogy az elhatározás bajos leand. Minden szem, különösen első pilantással Csernátóni Domokos János 5 éves pejkanczáján akadt meg, mindazáltal a bírálati szakértelem elvei szerint:

a 15 arany elsőrendű pályadíjt nyerte el Dálnoki Lázár Mihály 4 1/2 éves setétpje kanczája;

és még 5-5 arany pályadíjt nyert bat kancza, u. m. Gidófalvi Vajna Károly 6 éves világos-sárga kanczája, Csernátóni Domokos János 5 éves világospej kanczája, Zoltáni Szőresei Vincze 5 éves világos-sárga kanczája, Ilyfalvi Petke Antal világospej 5 éves k., Pávai Miskolczi Lajos 6 évt vil. pej k., és Uzoni Vajna Tamás 6 évt vil. pej k.

A második osztályú kiállításban a 3 éves kanczacsikók vétettek bírálat alá, a kerítésen kívül a tágasabb piactéren vezetvén körül azok a bizottmány előtt; a 10 arany elsőrendű jutalmat nyerte Imecsfalvi Geréb László barna Szárcsa;

a másodikrendű 5-5 arany jutalmat pedig ezeké: Dálnoki Lázár Mihály világospej, Lisznai Jakó Pál világos-sárga, Ilyfalvi Petke Pál sötétszürke, Uzoni Pünköszt Sándor egérszürke, Kovásznai Fekete Aloizé almászsürke és Léczfalvi Német László fakó-szürke.

Ezeket kívül még lötenyészési és ápolási ezüst érmekeket nyertek, mindkét osztályból:

Csikós kanczák: Dálnoki Gál Zsigmondé 6 éves vaseres, Uzoni Vajna Tamásé 6 éves világospej, Etfalvi Imre Károlyé 5 éves világos-sárga, Zágoni Bartha Ferencé 7 éves setétpje és Papólczi Tamó Andrásé 6 éves sötétpje;

3 éves kanczacsikók: Angyalosi Imre Ároné sötétszürke, Szentkatolnai Domokos Antalé világospej, Uzoni Vajna Tamásé barnapej. Papólczi Zathureczki Istváné sötétszürke és Szőresei Istváné világospej.

A jutalmi arany-darabokat természetben, valamint a 10 darab ezüst érmekeket is, maga a bizottmány elnöke h. főkirálybíró Dániel Imre ő mlga osztotta ki, a bíráló bizottmány és a néző közönség előtt. Mindezekről az illetéktől nyugták szedettek be, 13 kros bélyeggel ellátva.

Az egészről jegyzőkönyv vitetett, a bizottmány elnöke s minden tagjai aláírásával.

Közli

Kiss Mihály.

Udvarhelyszék, június 30-án 1862.

A királyi kormányzók ideiglenes elnöke gróf Crenneville Lajos altábornagy ur: ő excja, a főkirálybírói helyettes s illető kerületi és járási tisztviselő urak kíséretében anyavárosunkba e hó 19-én este érkezett meg, mely alkalommal a bűgözi járás ideiglenes dulloja Szabó Gábor ur vezérlete alatt egy négy tagból álló banderium is lovagolt az ő nmlga fogata előtt.

Kormányzósági elnök ur ő excja a bikafalvi szép fogadtatás után bevonulván a városba s a „Leininger” féle szállodába beszállván, mindjárt a különböző hivatalos testületek és egy pár birtokos tisztelőit maga rangjához méltó s veleszületett leereszkedéssel volt kegyes elfogadni.

Másnap, azaz 20-án délelőtt a hivatalos helyiségeket vette vizsgálat alá ő nmlga, egyuttal magas látogatásával a helybeli főgymnasiumokat is szerencsétlen, melyeknek végeztével helybeli r. kath. főesperes és széki birtokos Ugron Lázár urakat kegyeskedett saját házaiknál látogatásával kiemelni.

Délelőtti egy órakor pedig a hivatalos testületek főbbjeit, a különböző egyházak fő és első papjait, az iskolák igazgatóit, a tisztelgett birtokosok és az éppen itt időzőt maroszéki főkirálybírói helyettes, cs. kir. kamarás és szent István apostoli király jeles rendjének kir. keresztos vitéze báró Horváth Albert urral a „Leininger” szállodában gazdagon megvendégelte.

Az ebéd végeztével ő excja a főkirálybírói cs. k. helyettes Lukács Gusztáv ur, a különböző hivatalos testületek főbb és alsóbb rendű tagjai és az egyháziak részéről tiszteletes és tudós Baczoni Ádám ur kíséretében utjót Oláh-falu mezővárosra felé ismét megkezdte.

Oláh-falu mezővárosban mint értesültem ő nmlga az ottani derék székelő hazafi Both Károly királybíró ur által fogadtatott, a hova ez időre a csiki cs. kir. administrator ur is megérkezett.

És itt az ő Csik, Gyergyó és Kászón székelőszékek jelenlegi cs. kir. administratora Szabó Ádám ur és kormányzósági elnök ur ő nmlgát „német” nyelven tartott gyönyörű szövegű és tartalmu beszéddel üdvözlőlvén, ő excja az administrator ur s a vele kijött s Ferencz József keresztjével feldiszipve levő igen érdemes Felesik kerületi esperes Erános Jéromos ur kíséretében, előbb az udvarhelyszéki és városi jelenlegi ideiglenes tisztviselő és egyházi kísérettől, ugy az oláhfalvi nemes tanács érdemes tagjaitól szives bucsut vehén, utjót Csik-Szereda felé tovább folytatta.

Hogy székelőnkben a birtokosság s általában az értelmiség a tisztelgésekben részt nem vehetett, annak oka részint az, hogy az illető helyről a magas vendég érkezése idejéről maga utján ezek nem voltak értesítve, részint pedig visszatartotta őket a különféle terhek nagy voltából keletkezett nyomasztó anyagi helyzetük, s különösen a jelenlegi provisoriumból következett lehangoltság.

De bízunk, hogy kormányzósági ideiglenes elnök ur ő excja e körutjában tapasztalatait ő cs. kir. apostoli Felsége előtt hiven tolmácsolván, a valódi törvényes ut kiszakozásával s annak mielőbbi életbeléptethetőségével sietend elosztlatni aggodalmainkat.

Mintán e hó 21-én a járási képviselők megválasztattak, siettel egyuttal azok névsorát is a tisztelt olvasó közönséggel megismertetni:

És pedig képviselők lettek: a patakfalvi járásban: Solymosi Károly, Ferenczi György, pótló: Jakab Lajos; a kereszturni járásban: Lengyel József, Murvai Samu, pótló: Révai András; a farszadi járásban: Tibád Antal, Lukács István, Török György, pótló: Soos János; a bűgözi járásban: Tóth György, Szabó Ferencz, pótló: Rácz Gergely; az oláhfalvi járásban: László Ferencz, Demeter István, pótló: Török Ferencz; a parajdi járásban: Kis Mihály, ifj. Vinezefi Ferencz, Betegh Imre, pótló: Karácsoni János; bűzödi járásban: Horváth János, Szőverfi József, pótló: Szász Elek; az etédi járásban: Kelemen András, Gálfi Sándor, pótló: Pálfi Sándor; a homoródi járásban: Farszadi Sándor, Dimény Zsigmond, pótló: László István.

Keresztes mezővárosában: Telman Miklós, Horváth János, pótló: Nagy József.

A legnagyobb birtokosok közül az utasítás szerint négy szólítottott fel, s mintán nyilatkoztak is már beérkezett, ezek neveiket is a nyilvánosságunk jelenleg átadhatom.

TÁRCSA.

Hogyan civilisálnak minket?

I.

Mikor a költészet felkeltjei asztalhoz ülnek, s szemük tetovázva mereng a ház padlatán, s egészen gondolatuk világába mélyednek el, annyira felfokozott idegességgel, hogy az orrukra szálló szemtelen légy után ökölölnek; midőn így ők a képzelődés camera obscurájából kicsalják egy regényesebb világ képeit: látói lesznek a családi és politikai titkoknak, kihallgatják a szerelmes párok gerleturbékolását, felfedezik a családi s politikai eselszövények titkos bálozatait, a különféle érdekek ágazatait, melyeken a celekvények kifejlése alapul; ilyenkor ők mindent látnak, hallanak, mi sem történik szemtanúságukon kívül, s előadják a tényeket, melyeknek kifejlésénél szellemük mindenütt jelen volt és így igen könnyű nekik regényes színbe öltöztetve fősteni az élet ezer titkait.

En szegény ördög, a képzelődés ezen élénk batalmával nem vagyok felruházva. Ennél fogva csak azt beszéltem itt el, a mit láttam és hallottam, s a mit nemcsak én, de mások is éppen úgy hallhattak s láthattak, a kik három-négy év óta Kolozsvár patak-mederszerű utcaközvezetén tyúkszemekkel s lábtalprétegekkel gazdagodtak.

Emlékszem, hogy mikor 1858-ban Kolozsvárra feljöttem lakni, igen kevés egyént ismerve a városban, legfőbb időöltősemet a színházban leltem.

Hűvésegen megvettem minden előadásra

zártszékjegyet, törekedtem a színpadhoz közel foglalni helyet az első széksorban valahol örömet téve magamat ki azon kellemetlenségnek, hogy a játszókat és játszó-nőket csak övtől felül láthattam a színpad otromba magas volta miatt, mely kellemetlenséget később nagyon is kelle ézenem, midőn Havi a színpad syrenjetül egy pár szép fiatal ballerínát ide kerekítte „kirugni, berugni, s körül mosolyogni a világot.”

De e hely mégis kedves volt előttem, hátamat jól megvettem a zenekar korlátjaiba, s szemben velem a páholyok körsora kanyarodott el a nemzet felszínének kimélt bájos alakjaiban ragyogtatva felém a női kellemek izgató pompáját. E város központja a Királyhágón inenni mágánoknak, keblé város a vidéki nemességnek, azután ha az igazat meg kell vallani, a város hölgyein is látszik, hogy a havasi friss lég nincsen távol tőlük, s a hegyilakók szépségeit jó szerencsével lehet észlelni kellemes vonásaikon. Azután még mily szép zsidó hölgyeket lehetett gusztirozni, egy vén kopasz éktelen zsidónak oly szép leánya volt itt, hogy a leltem szakadt utána. Mindezen előszámlált okoknál fogva bölcsen meg lehet azt érteni, hogy egy ember, a kinek jó szeme van, s szebe kibírja, hogy egy zártszékjegyet kifizessen, ha egyszer oda juthat, hogy hátát rendszeresen megvehesse a zenekar fénydeszka korlátaiban, az itteni társadalomban oly állást foglalhat el, hol a kellemes kilátásoktól nincs is megfosztva.

Szakálamban, hajamban egy ősz szál sem vala akkor — most meglehetősen sok vala, ha Wolf gyógyszerész barna kemény pomádéja nem segítene elenyészteni e költőtlen társa-

ságot — szejmeim fiatal titztól égtek, hallottam fülhegygyel, hogy azoknak élénk fénye több hölgy előtt feltűnt, és ez nekem rendkívül jól esett, sőt mennyire boldog voltam, midőn egy delnő vitatá szemben velem, hogy 25 évesnél korosabb nem vagyok, s hazugnak mondott engem, midőn állítam, hogy a harminczöt évét tulhaladtam, s megdöbbsent, midőn székségesnek láttam bevallani, hogy nős ember vagyok, s öt éves fiam van.

Az embernek, ha egyszer megházasodik nem sok becsülete van a költészet és szerelem hazájában. Neje azon meggyőződésből, hogy férje öt év officio szeretni tartozik, kevésbé tartja már székségesnek csak szebb oldalait tüntetni ki előtte, s ezzel örömeztet kedveskedik másoknak, mintán sok nőnél a férjhezmenetel után kezdődik a vidámabb élet. A szegény férfi, ki hiven bevásárolta nejének a crinolínokat és mentéket, gondoskodott páholyról a színházba, ismeretsegről az estélyeken, fiakkerről vagy fogatról a kirándulásokra; azontul egy oly mihasznává válik, miszerint nője előtt úgy lesz legkedvesebb, minél többet mulat az uri (mert ilyen is) vagy a polgári (mert ilyen is van Kolozsvárt) kaszinókban.

Nőmnek hon kellett félévig maradnia, az alatt én itt nagyon is ifjulegénykedhettem vala, s minthogy, ha az ember valakit erősen és szüntelen néz, végre annak figyelmét magára vonja: így az én merev tekintetemnek is sikerült egy pár szép hölgy szejmeit felém vonni; azt hittem, hogy szabad e szejmekkel ábrándoznom, s kezdettem boldog lenni, mint az ablakszerelmek.

De a féltékenység őrdöge kezdett felbrenni kebelomban, egy kis szöke német miatt.

Az mindig ott volt a színházban, pedig egy szót sem tudott magyarul, nem is sokat törődött az előadással, hanem kukkinslock-jával örök életben vizsgálta a legszebb hölgyek arcait. Ugyilátszott szerföltött gyönyörködött bennök, s kívánt volna hódításokat tenni. A gyerek csinos volt, habár kissé kopott hivatalos egyenruháján nem igen irigylendő anyagi sorsáról tanuskodék.

En egészen elfeledkeztem arról, hogy házas vagyok s szerelmi féltékenységet kezdék ézeni, midőn láttam, hogy az a német is kiválólag figyelembe vette ugyanazon hölgyet, a kit én. Eh de, gondolám magamban, midőn kopott egyenruhájáról kezdtem elmékedni: minő képzeletekkel és igényekkel tekint ez a sehonnai oly magasra?

A fiatal arczán elég büszkeség s rátartóság volt kezdetben, mely azonban apránként bezedett eszelidülni.

Mindenestre ez az ember feltűnt nekem, s midőn láttam egykor, hogy egy ismerősemet megszólította, s némi előismeretű lát-szatával beszélgettek egymás közt, kezdtem a fiatal ember kiléte iránt ugyancsak azon ismerősemtől tudakozódni.

Hogy minő értesítést kaptam, im itt elmondom a mint következik:

— A kértzett ifjú születésére nézve német birodalmi lovag, azonban igen szegény ördög. Apja Bécsben lakik, s valamely nagy kereskedőnél könyvvitel után él. En ez ifjat Drezdában láttam egykor egy tanuló társam-nál, hol többen össze voltak gyűlve s az „Alg. Zeitung” bizonyos számaint olvasgatva hazánkról, erről az európai Chináról beszélgettek. (Folytatjuk.)

pétervári és berlini udvarok rendíthetetlenek maradtak, s ez a pápa világi hatalma fenntartásának szükséges volta Rómában. E két hatalom megegyezett abban, hogy a szentszék ne háborgatassék, mert függetlenségének fenntartása érdekli Európá békéjét. Elismeréven tehát az olasz királyságot, határozott kikötést tesznek a pápa részére; beszélik, hogy ezen hatalmak közös nyilatkozatot is bocsátának ki ez értelemben.

OLASZORSZÁG. Turin, jun. 29. Garibaldinak hirteleni Palermoba utazása itt némi megütközést idézett elő. Ismét külföldre, ezúttal Szerbiába tervezett hadjáratról beszélnek, s a tábornok elutazását a cselekvő párt ezen tervével hozza kapcsolatba. Azonban mindezen gyanúsítások alaptalanok. Garibaldi csak a céllovászatok szándékát rendezni, s e célból valószínűleg nemcsak Siciliát, hanem más déli tartományokat is bentazand. Mariani követ, a ki Londonba utazott volt, hogy egy angol-olasz kereskedelmi szerződés felett alkudozzék, ide visszaérkezett. Itt tartózkodása azonban igen rövid idejű lesz, miután az előleges értékekézés biztos kifizetéseket nyújtanak a sikerre.

Turin, jul. 2. A mai Opiniónnak írják, hogy tegnap este néhány diplomata Ratazzihoz kérdést intézett Garibaldinak Palermoba érkezése iránt. Ratazzi állítólag kijelenté, hogy ő nincs beavatva Garibaldi titkaiba; hogy a kormány mindenféle hadjáratot a külföldre megakadályozott volna, azonban Garibaldinak nitaláni elutazását külföldre nem ellemezheti.

Palermoi tudósítások szerint a nemzeti céllovást Humbert herceg nyitotta meg jun. 29-én. Amedeo herceg lött másodszor, Garibaldi harmadszor. Az azt követő éjjel a hercegek elutaztak Trapaniba.

Nápolyban ismét bourbonista összeesküvést fedeztek fel. A portugál királynak egy rendkívüli követe érkezett Turinba, hogy a savoyai hercegnő kezét hivatalosan megkerje a királynak. Egy orosz követ is érkezett, Olaszországnak Oroszország általi elimerését ünnepélyesen jelenteni. Azon emlékirat, melyet az olasz kormány a római kérdést illetően minden európai udvarhoz intézni szándékozik, már szerkesztve van, s közölve a francia kormányval.

Hudson az angol követ szívélyes levelet intézett Ratazzihoz, melyben szerencse kívánatát nyilvánítja Olaszországnak a sz. pétervári udvar részéről történt elismeréséhez.

Római tudósítások szerint a francia kormány az egyházi államban a status quo-t törekszik fenntartani s e végett egy újabb megoldási javaslattal lépett fel. A császár biztosítani akarja a pápának mostani birtokterületét, de az Olaszországba bekebelezett tartományokért sem évi járadékot, sem kárpótlást nem ajánl. Az „Indep. B.“ Napoleon császárnak a világi hatalom fenntartására hajlást Ausztria diplomatiai erőkiéjtésének, de leginkább azon körülménynek tulajdonítja, hogy most a császárnak egész figyelme Mexikora van függesztve. Ennek fogva valószínű, hogy a következő egy pár hónapig fen fog tartatni a status quo az olasz felszigeten; hogy azonban ez az időköz se folyjon le tétlenül, alkudozásokat kezdenek oly megoldási tervek felett, melyeknek sikertelensége felől előre meg vannak győződve.

OROSZORSZÁG. Sz.-Pétervár, jun. 30. Az udvartól származott hír szerint az évi augusztus 26 kán, az orosz birodalom ezredéves ünnepén, császári nyilatkozvány fog megjelenni, birodalmi tanács egybehívása s a császári tanácsnak urak házává alakítása tárgyában. Azt állítják, hogy az idevonatkozó törvények nagyon fognak hasonlítani az oct. 20-diki osztrák diplomához. Tudósító ezt nem tartja valószínűnek, mert Oroszország és Ausztria viszonyai közt kevés hasonlatosság van; de annyi bizonyos, hogy a kormány rövid időn elhatározó lépést teend ez irányban. Az ériatett császári nyilatkozványt meg fogja előzni aug. 14-dikén egy kibocsátvány, mely a testi büntetéseket eltörli.

A Lüdres tábornok elleni merény okáról egy lengyel-határszéli tudósításban ezt olvassuk: „Midőn a folyó évi májushóban elfogott tiszteket a haditörvényszék halálra ítélte, Lüdres az ítéletet helybenhagyásáért a császár elé terjesztette. A császár azt felelte, hogy Lüdres fel van hatalmazva tetszése szerint banni velük. Ennek folytán Lüdres nem késett a haditörvényszék ítéletét végrehajtani. Egy követés, mely tisztekből állott, s a végrehajtás napján nála megjelent, hogy bajtársaiért közbenjárjon, azt nyerte feleletül, hogy a dolgon több változtatni nem lehet, s a tiszteket agyonlőtték. Ez jun. 26-kán történt. Még azon nap egy névtelen levelet kapott a tábornok, melyben bizonyossá tették, hogy az ártatlanul kiontott vérért bosszút állandnak. A legközelebbi napon a több tiszttől körülvevett tábornok arcát egy golyó hasogatta szét.

Sz.-Pétervár, jul. 2. Azon sajtórendszabálynak, melyről a „Schl. Ztg.“ azt írja, hogy a gyémánt bányákban dolgozó rabszolgák nem allanak oly szigorú felügyelet alatt, mint az orosz nyomdászok, már egy hírlep és két havi folyóirat esett áldozatul. Azonban a „Journal de St. Petersb.“ a külföldi sajtónak az újabb események következtében alkalmazott szigorú nyilatkozataira a következő megjegyzést teszi: „A néhány gonosztevő által tett kísérletek nem gyakorlandnak hatást a császár által megkezdett reformokra. A törvény büntetni fogja a bűnösöket; de e szigor nem lesz képes egy perczre is akadályozni azon bázafüti feladatot, melyet a császár magának kitűzött, t. i. hogy a birodalom belső szervezését Oroszország anyagi, erkölcsi és társadalmi szükségleteivel összhangzába hozza.

Varsó, jul. 2. Eppen most érkezett meg Konstantin nagy herceg és neje. A tömegesen váró közönség lelkesedett örömköltásokkal fogadta őket.

MOLDVA-OLÁH FEJEDELEMSÉG. Bukarest, junius 23. A „Bizantis“ című konstantinápolyi lap jelenti: A törvényhozási testület 56 szavazattal 36 ellen, a kormányt hat óra dietatori hatalommal ruházta fel. A miniszterelnök gyilkossá még nem került kézre. A sajtószabadságot ideiglenesen megszüntették. A csend egyébiránt nincs megzavarva.

AMERIKA. Uj-York, jun. 21. Híre terjed, hogy az unionisták Korint s Memfis közt egy védvonalat szándékoznak képezni, a támadó politikával felbagyni s új csapatok toborzását kívánni. A képviselő-kamra megszavazta a fölkelő rabszolgáinak elkobzása iránti törvényjavaslatot. A congressus egy bizottmánya oly törvényjavaslatot terjesztett elő,

melynek erejénél fogva a szeszes italok behozatalára s más több külföldi cikkekre adópótlék vettetnék ki.

A „New-York Herald“ Mexikóból május 28-ig terjedő tudósításokat közöl. Ezek szerint a mexikóiak mindentűt felkölték, úgy hogy a francziák kénytelenek lesznek magukat megadni.

Ujabbak. Varsó, jul. 4. A „Wiener Zeitung“ a bécsi orosz követséghez érkezett következő távsürgönyt közöl: Konstantin nagyherceg tegnap, midőn a szinbázából kijött, egy pisztolylövés által bal válpereczén könnyű sebet kapott. A gyilkost Járosinskit azonnal elfoglák. A nagyherceg egyébiránt egészséges, s a kormányügyekben is részt vesz.

Bécs, jul. 5. A „Donau Zeitung“ meghazudtolja az „Independance“-nak azon tudósítását, mintha Ausztria hajlandó volna, a porta felsőbbbségi jogának fenntartása mellett, Szerbiának és Montenegrónak némi kivánatait, például a belgrádi vár lerombolását, s egy adriai kikötő átengedését támogatni. Nem csak Ausztria, hanem Francia-, Angol- és Poroszország is a párisi szerződés illető cikkeit tartják jövőre nézve is irányadónak a szerbügyet, s a porta megszállási jogát illetően. Montenegróra nézve Ausztria szilárdul ragaszkodik az 1860 február 2-iki határ szabályozáshoz és semmi okot nem talál arra, hogy egy oly népfajnak, mely sem kereskedést, sem ipart nem üz, egy tengeri kikötő átengedését elősegítse.

Berlin, jul. 2. A követek házának pénzügyi választmánya részletes tárgyalás alá vette a külügyminiszterium költségvetését, s azon véleményben van, hogy a darmstadti követség a londoni főügynökség, s több más kisebb diplomatiai államások eltörölhetők. A „Kreuz Zeitung“ erre azt jegyzimeg, hogy a kormánynak kötelessége az ily szerencsétlen tévedéseknek elejét venni.

Koppenhága, jul. 4. A dán hivatalos lap megczafolja azon hirt, mintha a kormány az összes államnak egy közös alkotmányt oktroyálna. Szó sem volt róla.

Uj-York, jun. 23. Charlesztonnal junius 16-dikán véres csata volt. A veszteség mindkét részről igen tetemes. A charlesztóniak aggodnak városuk biztonsága felől. Beauregard tábornok Richmondba szándékozó utjában Montgomerybe érkezett.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről
Julius 7-kén: Nemzeti kölcsön 82.25. 5% Metalliques 70.85. Bank-részvény 812.—. Hitel-részvény 216.—. Váltó Londonra 128.—. Ezüst 125.75. Arany 6.12.
Julius 5-dikén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyar országi 71.75. Erdélyi 70.75.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DANIEL

H I R D E T É S E K.

(632) Háromszéken S.-Szt.-Györgyön egy jól rendezett, elegendő szerekkel ellátott g y ó g y s z e r t á r örökön eladó; értekezhetni ugyanott, személyesen, vagy bérmentett levél által a tulajdonossal Roll Károlylyal.

(633) Bethlenben ifjabb gróf Bethlen Ferenc udvarában van 300 veder 21 1/2 foku tiszta Silvrium eladó. Tudakozódhatni iránta ott helyben.

(634) Ezennel felszólíttatnak azok, kiknek az én aláírással ellátott igaz váltó vagy kötelezvény szerint tartozom, követelésekért egy hónap alatt magokat itt Kolozsvárrt velem személyesen érintkezésbe tegyék. Meghatalmazottak nem fogadtatnak el. Kolozsvárrt, jul. 4. 1862. Maurer Béla.

(635) **Hirdetmény.**
A magyaróhi birtokosság közös havasi legelői felső Tordamegyében folyó év augusztus 11-én árverezésen 1863-ra haszonbérbe fognak adatni M.-Régenben alólt udvarában a dél-eltőti órákon. — Tudatja **Szekeres Sándor** m. p. birtokosság h. biztos.

(631) **Figyelmeztetés.**
Alóltott kötelességének tartja az általa feltalált és közrebozsított biztos hatású **Gilisza csokoládéját** részint használt, részint használni kívánt t. egyéniségek nyilatkozatából vett tudomása felől a t. szüléket értesíteni, miszerint giliszta csokoládéja több b b m á s o k által utánoztatik, s neve alatt árultatik, s e szerint a már legbiztosabb és általában elismert giliszta csokoládéja az említett utánzások által készített kiszolgált csokoládékkal gyanúsíthatatik.

Annál fogva, hogy a t. közönség továbbra is panaszra fakadni e tekintetben ne kénytelenítség, biztos hatású giliszta csokoládémnak a t. közönség által csak az ismertessék el, melynek gúnygöle tulajdon nevével van jégvezve és a t. bizományosaim által tulajdon programjaim is átadatnak, a melyben névsorai az említett programjaiban rendre elősorolva vannak.

Króczér Ágoston s. k.
Gyógyszerész Tokjában.

A t. Bizományosok sorozata Erdélyben:

Brassóban: Fabik Ede és Jekelius Nándor gyógyszer. Dévén: Buchler A. Dézen: Krémer Samu. Ezerbet-város: Szenkovits Z. és L. Fogarason: Danffy József gyógyszer. Gyergyó Sz. Miklós: Fröhlich gyógyszer. Hátszegen: Mátéfy Béla gyógyszer. Kolozsvárrt: Schütz Károly. K.-Féjérvárrt: Sándor Rudolf gyógyszerész a csillagnál, és Fischer E. gyógyszerész a várban. Károlyváron: Benich József gyógyszer. Szászseben: Weisztrül Adolf. Maros-Vásárhelyt: Burdats Alajos gyógyszer. Nagy-Enyeden: Bisztritsány Sándor. Sz.-Udvarhelyt: Betzási Manó. Szilágy-Somlyón: Végh Mihály, Ruszka és társa. Sepsi-Sz.-Györgyön: Vitélyos Béla. Segesvárrt: Misselbacher fia és Teutsch. Szébenben: Zóhrer Ferenc. Vajda-Hunyadon: Marschal Károly gyógyszer. Zilahon: Inzom Lajos.

(636) Bornyu-málban a felső lábban egy nagy gyümölcsös, különféle oltványnyal ellátva és 3 darabocská szüllővel, jól megművelve, eladó. Az árra 400 frt. osztr. ért. Értekezni lehet az Osárban 235-ik szám alatt.

Cs. kir. szabadalmazott és első amerikai szabadalmat nyert

(549) | 1/2 (9-12) **átalán kedvelt**

ANATHERIN-SZÁJVIZE

bécsi fogorvos **POPP J. G.** urnak. Ára 1 ft. 40 kr. o. é.

Ezen 13 év óta használatban levő szájjvíz a fog- és szájrészekre nézve mint egyike a legjobb öszszerekek bizonyult be, magas és főfőuradók által toltette-eszközül használtatik, névszerint pedig a legkülönbb orvosi egyéniségek által számos bizonyítványokkal helyeseltetvén, minden további dicsegetés fölösleges.

FOG-OLÓM.

melylyel az ember sajátkezűleg dughatja be odvas fogat. Ára 2 ft. 10 kr

Cs. kir. tegm. hivált.

ANATHERIN-FOGPÁSZTA. Ára 1 frt 22 kr.

NÖVÉNY-FOGPOR Ára 36 kr. o. é.

BIZOMÁNYOSOK:

Kolozsvárrt: Wolff J. és Kludy J. gyógyszer. Tordán: Wolff G. gyógyszer. Szébenben: Zóhrer és Müller, Steiner gyógyszerész. Brassóban: Fabik János fia és G. János fia. Károly-Fehérvárrt: Sander gyógyszerész. Rusz, Wagner könyvtáros. Segesvárrt: Misselbacher J. M. Beszterczen: Dietrich és Fleischer. Dézen: Kremer S. Dévén: Büchler A. Medgyesen: Folbert gyógyszer. Nagy-Enyeden: Oberth J. gyógyszer. Nagy-Váradon: Janki J. Huzella. Fogarason: Nehrer. Maros-Vásárhelyt: Bucher D. és Fogarasi. Balázsfalván: Korvig T. Szász-városon: Leonhardt J., és Wostch gyógyszer. Szász-Régenben: Traugott és Wachner. Zilahon: Ifj. Abrahám Gábor. Debreczenben: Besler gyógyszer. Saltzman, és Csanak J. S.-A.-Ujhelyt: Deutsch József. Szinyér-Várallydn: E. Gerber gyógyszer. Szahmárrt: Veisz J. Márm.-Szigeten: Hoffman és Rath. Holdmező-Vásárhelyt: Waagner K. gyógyszer. N.-Károlyban: Jellinek gyógyszer. Nagy-Bányán: Tapp gyógyszer. Ö.-Maróthon: Pfeiffer urak.

(622)

A bécsi köz-gondoskodó intézet

Junius 1-től kezdve újabb bétételek végett megnyitvatván, miáltal a legmagasabb helyen szentesített szabályok szerinti, valamint a régibb bétételekhez való fizetések, Bécsben az intézet igazgatósága pénztáránál intézhetők.

Az újabb határozatok szövege német, magyar, cseh és lengyel nyelven 10 kr. o. é., az újabb határozatok, közzérhetőség szerkezett felvilágosító magyarázata pedig valamint a régibb érdekeltek igényelhető előnyeik előadása, az igazgatóságnál, valamint annak minden ügynökségeinél díj nélkül kaphatók.

Bécs, junius 2-án, 1862.

A köz-gondoskodó intézet igazgatóságától.

Nyomatott az ev. ref. fótanoda betűivel. (Bel-farkasutczá 74 sz.)